

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2018/2019**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK HISZPAŃSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJH-P1**

MAJ 2019

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		F
	1.3.		V
	1.4.		V
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	2.2.		A
	2.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	D
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.3.		B
	3.4.		B
	3.5.		C
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	B
	4.2.		E
	4.3.		D
	4.4.		F

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	5.2.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	5.3.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	6.2.		D
	6.3.		A
	6.4.		C
	6.5.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		D
	7.3.		B

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		C
	8.3.		B
	8.4.		C
	8.5.		C

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		C
	9.3.		B
	9.4.		A
	9.5.		A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Ostatnio wykonałeś(-aś) ręcznie prezent dla kogoś bliskiego. Podziel się swoimi doświadczeniami na blogu.

- Wyjaśnij, dlaczego zdecydowałeś(-aś) się wykonać prezent własnoręcznie.
- Poinformuj, co wykonałeś(-aś) i opisz ten przedmiot.
- Napisz, jakie napotkałeś(-aś) trudności wykonując prezent.
- Przedstaw reakcję obdarowanej osoby.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.1. *Zdający opisuje [...] przedmioty [...] i czynności.*

5.6. *Zdający przedstawia opinie innych osób.*

5.9. *Zdający opisuje doświadczenia swoje [...].*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **Napisz, jakie napotkałeś(-aś) trudności wykonując prezent.**
Lo más difícil fue adornar la bola. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Lo más difícil fue conseguir las pinturas y adornar la bola.* (dwa odniesienia).
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Lo más difícil fue conseguir las pinturas, recortar el papel y adornar la bola.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Lo más difícil fue recortar el papel y adornar la bola porque me temblaban las manos.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np.
 - **Poinformuj, co wykonałeś(-aś) i opisz ten przedmiot.**
Hice una caja pequeña de madera. („odniósł się i rozwinął”; rozbudowany opis przedmiotu, minimalna realizacja pierwszego członu polecenia).
Le regalé algo precioso. En el centro escribí con un rotulador rojo su nombre y lo adorné con pétalos de rosa. („odniósł się”; rozbudowany opis przedmiotu, ale brak informacji, co to był za przedmiot).
6. Wyrażenia takie jak np. *ponerse alegre, olvidarse de algo, ser de diferentes colores*, są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **Poinformuj, co wykonałeś(-aś) i opisz ten przedmiot.**
La caja que hice no era grande, era pequeña.
La bufanda que hice era larga, pero corta.

- El florero lo pinté de negro y de rojo.*
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **Wyjaśnij, dlaczego zdecydowałeś(-aś) się wykonać prezent własnoręcznie.**
Creo que los regalos hechos a mano son originales, divertidos y baratos.
 9. Zaimki, pospolite modyfikatory takie jak np. *muy, poco, bastante, mucho* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
 10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
 11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
 12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
 - **Poinformuj, co wykonałeś(-aś) i opisz ten przedmiot.**
 - **Napisz, jakie napotkałeś(-aś) trudności wykonując prezent.**
En la botella metí unas flores de tamaño natural. Eso fue muy difícil.
 13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi. To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. informując o trudnościach, jakie napotkał wykonując prezent zdający pisze: *Tenía papel negro.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
 14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
 15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np. wyjaśniając, dlaczego zdecydował się wykonać prezent własnoręcznie, zdający pisze: *Los regalos que compran no dan tanta alegría como los regalos hechos de su mismos.* („odniósł się”).
 16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *No sé cómo reaccionó cuando le di el regalo.*
 17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **Napisz, jakie napotkałeś(-aś) trudności wykonując prezent.**
Cuando quería empezar a pintar, me di cuenta de que no tenía pędzel. („nie odniósł się”).
 18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **Napisz, jakie napotkałeś(-aś) trudności wykonując prezent.**
No sabía qué colores usar para hacer su portret. („odniósł się”).

Zadanie 10.

Ostatnio wykonałeś(-aś) ręcznie prezent dla kogoś bliskiego. Podziel się swoimi doświadczeniami na blogu.

- Wyjaśnij, dlaczego zdecydowałeś(-aś) się wykonać prezent własnoręcznie.
- Poinformuj, co wykonałeś(-aś) i opisz ten przedmiot.
- Napisz, jakie napotkałeś(-aś) trudności wykonując prezent.
- Przedstaw reakcję obdarowanej osoby.

¡Hola a todos!

¡Increíble! Por primera vez en mi vida he hecho un regalo a mano.

- Wyjaśnij, dlaczego zdecydowałeś(-aś) się wykonać prezent własnoręcznie.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje **powód** wykonania prezentu (w całości lub jego części) własnoręcznie, np. *Lo hice yo mismo porque en las tiendas no hay nada original.* („odniósł się”).

Jeżeli realizacja tego podpunktu polecenia nie wskazuje jednoznacznie, dlaczego zdający zdecydował się podarować właśnie taki rodzaj prezentu tzn. prezent wykonany własnoręcznie, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. zdający

- a) uzasadnia wybór rzeczy, którą zdecydował się podarować, np. *Decidí regalarle una bufanda porque no tenía ninguna.* (O→N)
- b) podaje informacje o okazji, z jakiej został przygotowany prezent, np. *Mi madre cumplía 45 años.* (O→N)
- c) informuje dla kogo wykonał prezent, np. *Hice un regalo para mi hermana.* (O→N),

ALE:

- a) *Decidí regalarle una bufanda hecha a mano porque no tenía ninguna de este tipo.* („odniósł się”)
- b) *Mi madre cumplía 45 años y yo quería regalarle algo único.* („odniósł się”)
- c) *Hice este tipo de regalo para mi hermana porque la quiero mucho.* („odniósł się”).

Jeśli z pracy wynika, że prezent został wykonany przez inną osobę niż piszący, to taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Mi padre decidió hacerlo a mano porque quería sorprender a mi madre.* (O→N).

Jeżeli z pracy wynika, że zdający jest w trakcie przygotowywania prezentu lub dopiero zamierza go wykonać, wówczas realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Me gustaría hacer un regalo a mano para mi hermano menor porque mañana es su cumpleaños.* (R→O).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Le he comprado un bolso porque era barato.	A mi amiga le encantan las cosas hechas a mano.	Como en las tiendas no hay nada interesante, he decidido hacerle algo especial.
Juan es mi mejor amigo. (O→N)	Lo hice porque Juan es mi mejor amigo.	Juan es mi mejor amigo, por eso quería regalarle algo único.

• **Poinformuj, co wykonałeś(-aś) i opisz ten przedmiot.**

5.1. Zdający opisuje [...] przedmioty [...].

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jej obydwu członów (nazwa wykonanego przedmiotu i jego opis) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części podpunktu polecenia, np.

a) informuje, co wykonał, np. *Hice una bufanda*. („odniósł się”) LUB

b) opisuje wykonany prezent, np. *He hecho una cosa de papel*. („odniósł się”).

Za element opisu uznaje się np. materiał, z którego został wykonany dany przedmiot, jego kształt, kolor, wzór, wielkość, przeznaczenie itp.

Opinia zdającego o efekcie jego pracy (np. wyrażenie zadowolenia, satysfakcji, rozczarowania) nie jest realizacją tego podpunktu polecenia, ale może być traktowana jako element rozwijający pod warunkiem, że zdający realizuje kluczowe elementy tego podpunktu polecenia, tj. nazywa wykonany przedmiot oraz go opisuje, np. *Hice un perro de madera, pero a decir verdad, no estaba muy satisfecho con mi trabajo*. („odniósł się i rozwinął”).

Informacje o tym, dla kogo był przeznaczony prezent, o upodobaniach piszącego lub osoby obdarowanej nie są realizacją tego podpunktu polecenia, np. *Hice un gato de papel*. („odniósł się”) / *Hice un gato de papel. A mi amiga le encantan los gatos*. („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
He hecho algo para mi hermana.	He hecho un gorro de lana para mi hermana.	He hecho un gorro rojo de lana para mi hermana.
Me gustó mucho la cosa que hice.	Era una bolsa para llevar libros.	Era una bolsa para llevar libros. ¡Me ha salido fenomenal!

• **Napisz, jakie napotkałeś(-aś) trudności wykonując prezent.**

5.1. Zdający opisuje [...] czynności.

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się przynajmniej do jednego problemu, który napotkał wykonując prezent.

Okoliczności / czynniki, które mogły utrudnić wykonanie prezentu to na przykład:

- a) brak niezbędnych materiałów, np. *El problema fue que no tenía cartón.*
- b) brak umiejętności, np. *Lo más difícil fue hacer el retrato porque no sé pintar.*
- c) wady używanego przez piszącego materiału, np. *Quería hacer un álbum, pero las fotos eran de mala calidad.*

Informacje dotyczące:

- a) okoliczności wykonywania prezentu LUB
- b) sposobu jego realizacji, LUB
- c) sposobu rozwiązania zaistniałego problemu

mogą być traktowane jako elementy rozwijające pod warunkiem, że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli informuje o trudnościach związanych z wykonaniem prezentu, np. *Quería hacerlo en el ordenador, pero no sabía usar el programa de edición de fotos. Entonces llamé a mi amiga y ella me ayudó.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się wypowiedzi, w której przedstawione okoliczności nie miały żadnego wpływu na przygotowanie prezentu, np. *Mientras yo estaba en mi habitación haciendo el regalo, mi hermana y sus amigas estaban riéndose en la terraza.* („nie odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
No es fácil hacer un regalo a mano.	No sabía cómo empezar a hacer la bufanda.	No sabía cómo empezar a hacer la bufanda, pero busqué instrucciones en Internet.
Mi madre me dio su viejo abrigo.	No pude encontrar tela adecuada.	No pude encontrar tela adecuada. Entonces mi madre me dio su viejo abrigo.

• **Przedstaw reakcję obdarowanej osoby.**

5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób.

7.7. Zdający wyraża emocje.

Z kontekstu wypowiedzi musi wynikać, że chodzi o reakcję osoby na wręczony jej przez piszącego prezent. **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający:

- a) opisuje emocje obdarowanej osoby, np. *Mi regalo la sorprendió.* („odniósł się”)
- b) opisuje zachowanie obdarowanej osoby, np. *Cuando mi amiga recibió el regalo, sonrió y me dio un beso.* („odniósł się i rozwinął”)
- c) przedstawia opinię obdarowanej osoby dotyczącą prezentu, np. *Cuando mi hermano vio el regalo, dijo que era el más bonito del mundo.* („odniósł się i rozwinął”).

Akceptowana jest komunikatywna wypowiedź, w której zdający wspomina wyłącznie o spodziewanej reakcji osoby na otrzymany prezent, ale taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Sospechaba que le gustaría mucho mi regalo. / Espero que le guste mi regalo.* (O→N).

Okoliczności wręczenia prezentu, w tym opis spodziewanej reakcji, mogą być traktowane jako elementy rozwijające wypowiedź, np. *Me temía que no le iba a gustar mucho el regalo, pero cuando saqué la escultura de la bolsa, ella saltó de alegría.* („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający, opisując reakcję obdarowanej osoby, używa czasownika *ser* zamiast *estar* z przymiotnikami takimi jak *alegre, triste, nervioso, orgulloso, interesado* (modyfikacja lub zmiana znaczenia), to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Cuando Juan vio mi regalo, era alegre.* (O→N).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Cuando le di el regalo, estaba muy orgulloso de mí mismo.	Cuando le entregué el regalo, se alegró mucho.	Al abrir el paquete, Ana se sorprendió mucho y dijo: “Nunca había recibido una cosa tan bonita”.
Le di el regalo. Mi amigo es muy divertido.	No dijo nada, pero creo que le gustó.	Juan estaba muy contento con el regalo, pero también sorprendido, no se lo podía creer.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem
¡Hola a todos!
¡Increíble! Por primera vez en mi vida he hecho un regalo a mano. Voy a hacer un regalo a mano.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub

większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe i/lub ortograficzne.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej, np.

- **Przedstaw reakcję obdarowanej osoby.**

Cuando le entregué el regalo, se puso alegre. zamiast *Cuando le di el regalo, estaba alegre.*

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (gzać) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco.</u>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, np. *la telenovela “M jak miłość”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en sklep obuwniczy.* – 7 słów.